

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 182.

Tiende Session.

47de Møde.

Lørdagen den 4de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Kirke- og Uerviisningsministeren (fortsat): Det blev da med overveiende Majoritet vedtaget, at Theatret maatte betragtes som et Nationaltheater, og som saadant nyde Tilskud fra Statens Side; det er altsaa Noget, som er givet allerede fra den første Tid, man behandlede Theatret her, og den hele Ordning af Tilskuddets Størrelse samt Maaden, hvorpaa det skal gives, er jo ogsaa fremkommet ved en meget overveiende Tilslutning fra Thingets Side som Noget, der skal betragtes som gjældende for en længere Tid, for at Virkningen deraf kan blive synlig og klar. Dersom nu Noget har den Anskuelse, at et Theater som det kongelige Theater ikke bør være et Nationaltheater, eller at det overhovedet ikke bør være Tale om et saadant, saa troer jeg, den Paagjældende maa betragte dette som en individuel Formening, der ikke kan føre ham til at sætte sig imod den Stilling, han træffer paa. Mener man derimod, at et saadant Theater vel kan være et Nationaltheater, medens man dog ikke troer, at det nuværende Theater virkelig gjør Tynde for denne Benævnelse, saa troer jeg ikke, dette er et Spørgsmaal, man kan afgjøre ved en Diskussion her, — men de Paagjældende kunne jo allerbedst overbevise sig derom ved at see, hvad der bliver præsteret i Theatret. Jeg maa bemærke, at enhver Præstation paa et Nationaltheater ikke ligefrem behøver at være udgaaet fra det paagjældende Lands egne

Forfattere, og det er en besynderlig Misforstaaelse af mine Ord fra en enkelt Rigsdagsmands Side, naar han har opfattet dem paa den Maade. Jeg har kun sagt, at et Theater, der kan give Holberg, som det kongelige Theater giver ham, er et sandt Nationaltheater, og at et Theater, som ved Siden deraf kan opføre Molière, Shakespeare og Mozart, saaledes som det kongelige Theater, fortjener ogsaa i den Betydning at kaldes et Nationaltheater, at have Krav paa Understøttelse fra Statens Side. De Ord har jeg sagt, og de Ord skal jeg fuldkommen staa ved. Den ærede Rigsdagsmand (Kosøed), som savnede Dehleschlæger paa Theatret, vil jo imorgen kunne gaae hen og see Correggio, saa vil han deraf kunne danne sig en Dom, — thi den første Betingelse for at kunne dømme om Præstationerne er jo overhovedet, at man veed hvad der gives. — Imidlertid skal jeg gjerne indrømme, hvad der jo desuden er aabenbart, at dette er en Fordring, som man har sat sig ud over ligeoverfor Theatret, og at man, ved ogsaa at gjøre det her, kun følger Strømmen.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Den ærede Kultusminister talte om, at der var fremkommet forskellige forblommede Uttringer, som han agtede at imødegaae, og den første Uttring, han imødegik, var en, der var fremkommen fra mig. Jeg er ikke af dem, der holde af at komme med forblommede Uttringer, jeg siger min Mening saa lige ud, som det er mig muligt, og jeg troer heller ikke, at Noget skal kunne sige, at det